

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/201/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5112228562
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:5112228562.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Emílie Zimovej a sudkýň JUDr. Gabriely Janákovej a JUDr. Eriky Zajacovej v právnej veci navrhovateľa G.. W. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. č. XXX, zastúpeného JUDr. Martinom Burianom, advokátom v Žiline, Štúrova 1 proti odporcovi P. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom F., I. XXXX/XX, zastúpenému Mgr. Ľubošom Jurčom, advokátom v Bratislave, Pribinova 25, o zaplatenie 21.600 Eur istiny a prísl., na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 15. marca 2013, č.k. 10C/217/2012-92, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom zamietol návrh o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 21.600 Eur. O trovách rozhodol tak, že navrhovateľ je povinný zaplatiť odporcovi trovy konania v rozsahu 100 % s tým, že o ich výške súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku. Svoje rozhodnutie odôvodnil popisom zisteného skutkového stavu, z ktorého vyplynulo, že 04.02.2010 sa uskutočnila dražba, predmetom ktorej boli nehnuteľnosti v kat. úz. F., zapísané na LV č. XXXX. V ten istý deň bolo vydané súdom predbežné opatrenie v konaní 7C/21/2010, ktorým súd okrem iného zakázal dražobnej spoločnosti Benefit Group a.s. výkon dobrovoľnej dražby zn. 37/2009 ohľadne týchto nehnuteľností. Zároveň zakázal spoločnosti M.V. Partners s.r.o. a Goldcredit a.s. akýmkoľvek spôsobom nakladať s nehnuteľnosťami, okrem iného aj tieto nehnuteľnosti vydražiť. Predbežné opatrenie platilo do právoplatného skončenia veci samej vedenej na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp.zn. 7C 21/2010. Trvalo teda do 30. marca 2011, kedy bolo konanie vedené pod sp.zn. 7C 21/2010 právoplatne ukončené určením vlastníctva v prospech odporcu. Napriek uvedenému zákazu už 11.02.2010, ako to vyplýva z potvrdenia dražobnej spoločnosti Benefit Group a.s., bol vyúčtovaný uvedenou spoločnosťou výťažok dražby zn. 37/2009 konanej 04.02.2010. Z toho vyplýva, že dražobná spoločnosť konala v rozpore s predbežným opatrením, výkon dobrovoľnej dražby realizovala, rozvrhla výťažok dražby a teda zavinením dražobnej spoločnosti spôsobila škodu dražobníkovi, ktorým bol pri dobrovoľnej dražbe navrhovateľ. Dražobná spoločnosť Benefit Group a.s. poskytla plnenie veriteľom odporcu, konala v rozpore s predbežným opatrením a veritelia odporcu takéto plnenie prijali. Pokiaľ ide o návrhom na začatie konania uplatnený nárok o vydanie bezdôvodného obohatenia podľa § 454 Občianskeho zákonníka súd prvého stupňa citoval predpoklady naplnenia skutkovej podstaty tohto ustanovenia, a to existenciu právnej povinnosti na strane povinného subjektu, neexistenciu takej povinnosti na strane oprávneného subjektu, uskutočnené plnenie oprávneným subjektom na miesto povinného a aj to, že plnenie sa nesmie stať proti vôli povinného subjektu. Vyslovil názor, že aj keď poslednú podmienku Občiansky zákonník výslovne neustanovuje, treba rešpektovať jednu z ďalších významných občianskoprávných zásad, podľa ktorej nikomu nie je dovolené - pokiaľ zákon neustanovuje inak - zasahovať do veci iného subjektu proti jeho vôli. Poukázal na to, že v danom prípade vydražiteľ nenadobudol vlastnícke právo k bytu, čo znamená, že príklepom vlastnícke právo na dražbe nezískal,

a keďže napriek tomu dražobnej spoločnosti vyplatil 21.600 Eur, je zrejmé, že odporca nemá pasívnu vecnú legitímáciu, ale pasívne vecne legitimovaná je dražobná spoločnosť, ktorá celý výťažok z dražby na svoj účet od navrhovateľa obdržala a v rozpore s predbežným opatrením rozvrhla. Právny vzťah teda existuje medzi navrhovateľom a dražobnou spoločnosťou Benefit Group, a navrhovateľ preto nie je v žiadnom právnom vzťahu s odporcom, ktorý by zakladal vydanie bezdôvodného obohatenia.

Proti rozsudku podal v zákonnej lehote prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie navrhovateľ, ktorý navrhol jeho zmenu tak, že návrhu na začatie konania bude v celom rozsahu vyhovieť a odporcovi bude uložená povinnosť nahradiť navrhovateľovi všetky trovy konania. Uplatnil dôvody na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. a/, b/, c/, d/, f/ O.s.p. Súdu prvého stupňa vyčítal, že posudzovanie ako predbežnej otázky platnosť, resp. neplatnosť dobrovoľnej dražby, lebo o neplatnosti dražby možno rozhodovať len v zmysle zákona o dobrovoľných dražbách, ktorý vo svojom ust. § 21 ods. 2 toto jednoznačne ustanovuje. Zdôraznil, že vlastníkom nehnuteľnosti je v zmysle právoplatného a vykonateľného rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica, č.k. 7C/21/2010-193 odporca, ktorý predmetnú nehnuteľnosť darovacou zmluvou previedol na svojich vnukov. Navrhovateľ nebol účastníkom ani jedného z konaní, ktoré sa viedlo ohľadne danej veci, napriek tomu, že sa v oboch konaniach rozhodovalo o jeho vlastníckom práve k nehnuteľnosti nadobudnutej vydržaním. Ďalej citoval ustanovenia zákona o dobrovoľných dražbách, z ktorých vyvodil záver, že dražobník pri výkone dobrovoľnej dražby konal v súlade so zákonom, neporušil žiaden zákaz stanovený predbežným opatrením, na ktorý poukazuje súd prvého stupňa a nakoľko neexistuje žiadne súdne rozhodnutie, ktoré by určilo, že predmetná dražba je neplatná, nevznikla ani zákonná povinnosť osôb, ktoré prevzali výťažok dražby, aby tento navrhovateľovi ako vydražiteľovi vrátili. Spochybnil argumentáciu súdu prvého stupňa o zodpovednostnom vzťahu medzi navrhovateľom a dražobníkom. Zdôraznil, že dražba prebehla zákonne a je platná, bez ohľadu na reálne existujúci právny stav ohľadne vlastníctva nehnuteľnosti, zavinený rozporuplnými rozhodnutiami Okresného súdu Považská Bystrica a rozvrhnutie výťažku z dražby teda prebehlo na základe a v zmysle zákona. Odporca neuviedol, že by rozporoval úhradu jeho dlhov z finančných prostriedkov navrhovateľa, prípadne ich výšku a nikdy ani nedeclaroval, že by s úhradou jeho dlhov nesúhlasil. V prípade, že by sa aj súhlas dlžníka v tejto súvislosti vyžadoval, tento je postačujúci v konkludentnej forme. Odporca sa dražby zúčastnil, nevzniesol proti nej námietky, a to napriek vedomosti o existencii predbežného opatrenia a najmä neuhradil svoje dlhy svojim veriteľom okrem veriteľa Goldcredit a.s., na čo bol zaviazaný právoplatným rozsudkom. Poukázal na to, že navrhovateľ je platným a zákonným vydražiteľom nehnuteľnosti v dražbe, nie je vlastníkom nehnuteľnosti, z jeho finančných prostriedkov boli uhradené dlhy odporcu, pričom v zmysle napadnutého rozhodnutia sa tým odporca na úkor navrhovateľa bezdôvodne obohatil. Odporca preto získal majetkový prospech vo forme zbavenia sa svojich dlhov na úkor navrhovateľa, ktorý nemal žiadnu povinnosť voči veriteľom odporcu alebo odporcov jeho dlhy uhradiť.

Odporca vo vyjadrení, ktoré podal prostredníctvom svojho právneho zástupcu, navrhol rozsudok okresného súdu potvrdiť.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že rozsudok okresného súdu je potrebné potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pretože je vo výroku vecne správny. Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu.

Rozsudok alebo uznesenie, ktorým sa končí konanie vo veci samej, možno v zmysle ust. § 205 ods. 2 O.s.p. odôvodniť len okolnosťami uvedenými pod písmenami a/ až f/ citovaného zákonného ustanovenia.

Navrhovateľ v úvode svojho odvolania cituje všetky dôvody na odvolanie podľa § 205 ods. 2 O.s.p., avšak neuvádza, v akom postupe súdu majú jednotlivé dôvody na odvolanie spočívať.

Predovšetkým nie je zrejmé, o aké vady konania, ktoré sú dôvodom na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. a/, b/ O.s.p., sa malo v postupe súdu prvého stupňa jednať.

Dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. c/ (súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností) je daný v prípade, ak účastník konania navrhol dôkaz, ktorý bol spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť pre rozhodnutie vo veci samej a súd ho nevykonal, čím vzniká nedostatok v skutkových zisteniach, ktorý treba odstrániť.

Z odvolania navrhovateľa však nevyplýva, aké dôkazy, ktoré by boli ním navrhnuté a súdom prvého stupňa nevykonané, mal na mysli, a preto ani nebolo možné posúdiť, či sa jednalo o dôkaz, ktorý bol spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť pre rozhodnutie vo veci samej.

Z obsahu odvolania navrhovateľa, ktorý popisuje podstatné dôvody rozhodnutia súdu prvého stupňa a polemizuje s nimi, je zrejmé, že uplatňuje dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. f/ (rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci).

Podľa súdnej praxe sa za nesprávne právne posúdenie veci považuje mylná aplikácia a výklad právnej normy na zistený skutkový stav alebo použitie právnej normy, ktorú na skutkový stav vôbec nemožno použiť.

Navrhovateľ sa návrhom na začatie konania domáha od odporcu vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 21.600 Eur, ktoré malo na strane odporcu vzniknúť tým, že navrhovateľ zaplatil túto sumu dražobnej spoločnosti, ktorá vykonávala dražbu nehnuteľnosti patriacej odporcovi, pričom táto spoločnosť ďalej poukázala uvedenú sumu veriteľom odporcu.

Občiansky zákonník v ust. § 451 ods. 2 vymedzuje bezdôvodné obohatenie ako majetkový prospech, získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov. Spoločným znakom týchto druhov bezdôvodného obohatenia je, že

povinný subjekt sa bezdôvodne obohatil, t.j. zväčšil sa jeho majetok, resp. nezmenšil sa majetok tam, kde by k úbytku malo dôjsť. Pokiaľ ide o bezdôvodné obohatenie získané plnením bez právneho dôvodu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, tak predpokladom zodpovednosti za vydanie takéhoto bezdôvodného obohatenia je, že oprávnený jednak poskytol plnenie majúce majetkovú hodnotu pre poskytnutie tohto plnenia tomu, komu bolo plnené, neexistoval od začiatku právny dôvod, resp. tento dôvod odpadol a na strane toho, kto plnil, išlo o omyl, resp. nesprávny predpoklad, týkajúci sa dlhu alebo veriteľa. Je tak zrejmé, že osobou povinnou na vydanie bezdôvodného obohatenia je vždy subjekt, ktorému bolo plnené.

V prejednávanej veci takýmto subjektom nebol odporca, pretože navrhovateľ mu neposkytol žiadne plnenie, a preto nebol dôvod na vyhovie návrhu na začatie konania o vydanie bezdôvodného obohatenia na základe ustanovenia § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ako sa to mylne domnieva navrhovateľ vo svojom odvolaní.

Jediným prípadom zodpovednosti za vydanie bezdôvodného obohatenia v prípade, pokiaľ od oprávnenej osoby neprevzal plnenie povinný, je zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie podľa § 454, na základe ktorého aj súd prvého stupňa aj vec právne posudzoval.

Za predpoklady zodpovednosti o vydanie bezdôvodného obohatenia podľa citovaného zákonného ustanovenia sa považuje predovšetkým, že oprávnený poskytol tretej osobe plnenie majúce majetkovú hodnotu namiesto povinného.

V prejednávanej veci nie je naplnený už tento základný predpoklad, pretože oprávnený, t.j. navrhovateľ poskytol dražobnej spoločnosti sumu 21.600 Eur titulom ceny za vydraženú nehnuteľnosť, a to

tým spôsobom, že v deň udelenia príklepu na dražbe poukázal sumu 10.000 Eur ako zábezpeku bezhotovostným prevodom na účet dražobnej spoločnosti a sumu 11.600 Eur uhradil v hotovosti priamo dražobníkovi po udelení príklepu licitátora.

Nebol naplnený ani ďalší predpoklad zodpovednosti odporcu za bezdôvodné obohatenie podľa § 454 Občianskeho zákonníka, a to, že oprávnený nemal na takéto plnenie právnu povinnosť, pretože vyplýva už z prednesov navrhovateľa v návrhu na začatie konania že sa jednalo o súčasť priebehu dražby. Samotná skutočnosť, že navrhovateľ na dražbe nenadobudol vlastnícke právo k vydraženým nehnuteľnostiam, nemá vzťah k prejednávanej veci.

Ďalším predpokladom zodpovednosti za vydanie bezdôvodného obohatenia je, že právnu povinnosť poskytnúť toto plnenie mal povinný. Povinný ako vlastník nehnuteľností, ktoré boli predmetom dražby, nemal žiadnu povinnosť poskytovať dražobnej spoločnosti dražobnú zábezpeku, resp. cenu vydražených nehnuteľností. Napokon nebol naplnený ani štvrtý predpoklad uvádzaný v teórii občianskeho práva, a to, že medzi tým, kto plnil a tým, komu bolo plnené, bolo zrejmé, že ide o plnenie za iného.

Navrhovateľ preto plnil v domnení, že plní svoj vlastný záväzok z dražby, a preto nemohol vzniknúť právny vzťah zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie medzi účastníkmi konania na tom základe, že vydražiteľ toto plnenie poukázal dlžníkom odporcu.

Záveru súdu prvého stupňa o tom, že v danej veci neboli naplnené predpoklady zodpovednosti odporcu za bezdôvodné obohatenie, v dôsledku čoho v danom prípade odporca nie je nositeľom povinností, súvisiacich s nárokmi navrhovateľa, a preto nie je ani pasívne legitimovaný, považuje odvolací súd za správne.

Otázkou platnosti dobrovoľnej dražby sa odvolací súd nezaoberal, nakoľko toto nie je možné riešiť v danom konaní a riešenie danej otázky nie je pre toto konanie v konečnom dôsledku potrebné a významná pre rozhodnutie vo veci nie je ani tá skutočnosť, že navrhovateľ sa nestal vlastníkom vydražených nehnuteľností, ale na základe rozhodnutia súdu bolo určené bez ohľadu na priebeh dražby vlastníctvo odporcu k týmto nehnuteľnostiam.

Krajský súd preto rozsudok okresného súdu potvrdil.

Rozhodnutie súdu prvého stupňa je správne aj vo výroku o trovách, keď súd prvého stupňa postupoval podľa ust. § 151 ods. 7 O.s.p., podľa ktorého súd môže o náhrade trov konania rozhodnúť aj tak, že namiesto určenia výšky trov prizná účastníkovi náhradu trov konania vyjadrenú zlomkom alebo percentom a po právoplatnosti rozhodnutia rozhodne o výške náhrady trov konania samostatným uznesením.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.